

¹وَحَدَّثَ فِي تِلْكَ السَّنَةِ فِي ابْتِدَاءِ مُلْكِ صَدَقْيَا مَلِكِ يَهُودَا، فِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ فِي الشَّهْرِ الْخَامِسِ، أَنَّ حَتِّيَّا بِنَ عَزْرَوَ النَّبِيَّ الَّذِي مِنْ جِنْعُونَ قَالَ لِي فِي بَيْتِ الرَّبِّ أَمَامَ الْكَهَنَةِ وَكُلِّ الشَّعْبِ،² هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، قَدْ كَسَرْتُ نِيرَ مَلِكِ بَابِلَ.³ فِي سَتَيْنِ مِنَ الزَّمَانِ أَرُدُّ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ كُلَّ آيَةٍ بَيْتِ الرَّبِّ الَّتِي أَخَذَهَا بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكُ بَابِلَ مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ وَذَهَبَ بِهَا إِلَى بَابِلَ.⁴ وَأَرُدُّ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ يَكْتُبَا بَنَ يَهُوَيَاقِيمَ مَلِكِ يَهُودَا وَكُلِّ سَبْيِ يَهُودَا الَّذِينَ ذَهَبُوا إِلَى بَابِلَ يَقُولُ الرَّبُّ، لَأَنِّي أَكْسِرُ نِيرَ مَلِكِ بَابِلَ.⁵ فَكَلِمَ إِرْمِيَا النَّبِيُّ حَتِّيَّا النَّبِيَّ أَمَامَ الْكَهَنَةِ وَأَمَامَ كُلِّ الشَّعْبِ الْوَاقِفِينَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَقَالَ، آمِينَ. هَكَذَا لِيَصْنَعَ الرَّبُّ. لِيُقِمِ الرَّبُّ كَلَامَكَ الَّذِي تَنَبَّأتَ بِهِ قَبْرُ آيَةٍ بَيْتِ الرَّبِّ وَكُلِّ السَّبْيِ مِنْ بَابِلَ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ.⁷ وَلَكِنْ اسْمَعْ هَذِهِ الْكَلِمَةَ الَّتِي أَتَكَلَّمُ أَتَا بِهَا فِي أَدْنِيكَ وَفِي آذَانِ كُلِّ الشَّعْبِ.⁸ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ الَّذِينَ كَانُوا قَبْلِي وَقَبْلَكَ مِنْذُ الْقَدِيمِ وَتَنَبَّأُوا عَلَى أَرْضٍ كَثِيرَةٍ وَعَلَى مَمَالِكٍ عَظِيمَةٍ بِالْحَرْبِ وَالشَّرِّ وَالْوَبَاءِ.⁹ النَّبِيُّ الَّذِي تَنَبَّأَ بِالسَّلَامِ، قَعِنَ حُضُولَ كَلِمَةِ النَّبِيِّ عُرِفَ ذَلِكَ النَّبِيُّ أَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَرْسَلَهُ حَقًّا.¹⁰ ثُمَّ أَخَذَ حَتِّيَّا النَّبِيُّ النَّيِّرَ عَنْ عُنُقِ إِرْمِيَا النَّبِيِّ وَكَسَرَهُ.¹¹ وَقَالَ حَتِّيَّا أَمَامَ كُلِّ الشَّعْبِ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَكَذَا أَكْسِرُ نِيرَ بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكِ بَابِلَ فِي سَتَيْنِ مِنَ الزَّمَانِ عَنْ عُنُقِ كُلِّ الشَّعْبِ. وَأَنْطَلِقَ إِرْمِيَا النَّبِيُّ فِي سَبِيلِهِ.¹² ثُمَّ صَارَ كَلَامُ الرَّبِّ إِلَى إِرْمِيَا النَّبِيِّ، بَعْدَ مَا كَسَرَ حَتِّيَّا النَّبِيُّ النَّيِّرَ عَنْ عُنُقِ إِرْمِيَا النَّبِيِّ،¹³ أَذْهَبَ وَقُلْ لِحَتِّيَّا، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، قَدْ كَسَرْتُ أَثْبَارَ الْحَشَبِ وَعَمِلْتُ عِوَضًا عَنْهَا أَثْبَارًا مِنْ حَدِيدٍ.¹⁴ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، قَدْ جَعَلْتُ نِيرًا مِنْ حَدِيدٍ عَلَى عُنُقِ كُلِّ هَؤُلَاءِ الشَّعْبِ لِيَحْدُمُوا بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكُ بَابِلَ، فَيَحْدُمُونَهُ وَقَدْ أُعْطِيَهُ أَيْضًا حَيَوَانَ الْحَقْلِ.¹⁵ فَقَالَ إِرْمِيَا النَّبِيُّ لِحَتِّيَّا النَّبِيِّ، اسْمَعْ يَا حَتِّيَّا، إِنَّ الرَّبَّ لَمْ يُرْسَلْكَ، وَأَنْتَ قَدْ جَعَلْتَ هَذَا الشَّعْبَ يَتَكَلَّمُ عَلَى الْكَذِبِ.¹⁶ لِيَذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَنَذَا طَارِدُكَ عَنْ وَجْهِ الْأَرْضِ. هَذِهِ السَّنَةُ تَمُوتُ لِأَنَّكَ تَكَلَّمْتَ بِعِضْيَانٍ عَلَى الرَّبِّ.¹⁷ قَمَاتِ حَتِّيَّا النَّبِيُّ فِي تِلْكَ السَّنَةِ فِي الشَّهْرِ السَّالِعِ.

¹Und in demselben Jahr, im Anfang des Königreiches Zedekias, des Königs in Juda, im fünften Monat des vierten Jahres, sprach Hananja, der Sohn Assurs, ein Prophet von Gibeon, zu mir im Hause des HERRN, in Gegenwart der Priester und alles Volks, und sagte:²So spricht der HERR Zebaoth der Gott Israels: Ich habe das Joch des Königs zu Babel zerbrochen;³und ehe zwei Jahre um sind, will ich alle Gefäße des Hauses des HERRN, welche Nebukadnezar, der Könige zu Babel, hat von diesem Ort weggenommen und gen Babel geführt, wiederum an diesen Ort bringen;⁴Dazu Jechonja, den Sohn Jojakims, den König Juda's samt allen Gefangenen aus Juda, die gen Babel geführt sind, will ich auch wieder an diesen Ort bringen, spricht der HERR; denn ich will das Joch des Königs zu Babel zerbrechen.⁵Da sprach der Prophet Jeremia zu dem Propheten Hananja in der Gegenwart der Priester und des ganzen Volks, die im Hause des HERRN standen,⁶und sagte: Amen! Der HERR tue also; der HERR bestätige dein Wort, das du geweißt hast, daß er die Gefäße aus dem Hause des HERRN von Babel wieder bringe an diesen Ort samt allen Gefangenen.⁷Aber doch höre auch dies Wort, das ich vor deinen Ohren rede und vor den Ohren des ganzen Volks:⁸Die Propheten, die vor mir und vor dir gewesen sind von alters her, die haben wider viel Länder und Königreiche geweißt von Krieg, von Unglück und von Pestilenz;⁹wenn aber ein Prophet von Frieden weisagt, den wird man kennen, ob ihn der HERR wahrhaftig gesandt hat,

wenn sein Wort erfüllt wird.¹⁰ Da nahm Hananja das Joch vom Halse des Propheten Jeremia und zerbrach es.¹¹ Und Hananja sprach in Gegenwart des ganzen Volks: So spricht der HERR: Ebenso will ich zerbrechen das Joch Nebukadnezars, des Königs zu Babel, ehe zwei Jahre um kommen, vom Halse aller Völker. Und der Prophet Jeremia ging seines Weges.¹² Aber des HERRN Wort geschah zu Jeremia, nachdem der Prophet Hananja das Joch zerbrochen hatte vom Halse des Propheten Jeremia und sprach:¹³ Geh hin und sage Hananja: So spricht der HERR: Du hast das hölzerne Joch zerbrochen und hast nun ein eisernes Joch an jenes Statt gemacht.¹⁴ Denn so spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Ein eisernes Joch habe ich allen diesen Völkern an den Hals gehängt, damit sie dienen sollen Nebukadnezar, dem König zu Babel, und müssen ihm dienen; denn ich habe ihm auch die wilden Tiere gegeben.¹⁵ Und der Prophet Jeremia sprach zum Propheten Hananja: Höre doch, Hananja! Der HERR hat dich nicht gesandt, und du hast gemacht, daß dies Volk auf Lügen sich verläßt.¹⁶ Darum spricht der HERR also: Siehe, ich will dich vom Erdboden nehmen; dies Jahr sollst du sterben; denn du hast sie mit deiner Rede vom HERRN abgewendet.¹⁷ Also starb der Prophet Hananja desselben Jahres im siebenten Monat.